

„Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem.“ (Jan 13,34)

Je poslední večeře. Ježíš je u stolu se svými učedníky. Právě jim umyl nohy. Za pár hodin bude zatčen, odsouzen k smrti a ukřižován. Když se čas krátí a cíl se blíží, říkávají se nejdůležitější věci - zanechává se závěť.

Janovo evangelium v tomto kontextu nevypráví o ustanovení Eucharistie. Namísto toho je zde umývání nohou. A v tomto světle je třeba chápat nové přikázání. Ježíš nejprve koná a pak učí, a proto má jeho slovo váhu.

Přikázání milovat bližního najdeme už ve Starém zákoně: „Miluj svého bližního jako sebe.“ (Lev 19,18) Ježíš ukazuje na nový rys této lásky, na vzájemnost - vzájemná láska vytváří a odlišuje společenství učedníků.

Své kořeny má v samotném Božím životě, v trojiční dynamice, kterou může člověk sdílet díky Synu. Chiara Lubichová nám k tomu uvádí příklad, který nám pomůže tomu porozumět: *„Když Ježíš přišel na zem, nezačínal svůj život takzvaně od nuly, jak je tomu u každého z nás, ale jeho život začínal v Nebi. Tak jako emigrant, když přijde do vzdálené země, se bezesporu přizpůsobí novému prostředí, přináší však do něj své zvyky a obyčeje a často i nadále hovoří svým jazykem. Stejně tak Ježíš se zde na zemi přizpůsobil životu každého člověka, ale protože byl Bůh, přinesl životní styl Trojice, kterým je láska, vzájemná láska.“*¹

„Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem.“

Zde se dostáváme k jádru Ježíšova poselství, které nás přenese do svěžesti prvních křesťanských obcí a které může být i dnes rozlišovacím znamením všech našich skupin a sdružení. V prostředí,

kde je vzájemnost živou realitou, zakoušíme smysl své existence, nacházíme sílu jít dál ve chvílích bolesti a utrpení, podporujeme se v nevyhnutelných těžkostech, zakoušíme radost.

Denně čelíme mnoha výzvam: pandemii, polarizaci společnosti, chudobě, konfliktům. Představme si na okamžik, co by se stalo, kdybychom dokázali uvést toto Slovo do našeho každodenního života. Otevřely by se nám nové obzory, před očima by se nám ukázal Boží plán s lidstvem, důvod k naději. Kdo nám ale brání probudit v sobě tento Život? A oživit kolem sebe bratrské vztahy, které by pokryly celý svět?

„Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem.“

Marta je mladá dobrovolnice, která pomáhá vězňům s přípravou na univerzitní zkoušky. „Když jsem poprvé přišla do věznice, potkala jsem lidi s jejich strachy a slabostmi. Snažila jsem se s nimi navázat nejprve profesionální vztah, pak vztah přátelský, založený na úctě a naslouchání. Brzy jsem pochopila, že nejen já pomáhám vězňům, ale že také oni podporují mě. Jednou, když jsem pomáhala jednomu studentovi s přípravou na zkoušku, zemřel jeden člen mojí rodiny a tento student dostal zrovna potvrzení rozsudku z odvolacího soudu. Oba jsme na tom byli v tu chvíli bídě. Během učení jsem viděla, že v sobě má velkou bolest, se kterou se mi dokázal svěřit. Společné sdílení té bolesti nám pomohlo jít dál. Po zkoušce mi přišel poděkovat a řekl mi, že beze mne by to nedokázal. Na jednu stranu skončil jeden život v mé rodině a na druhé straně jsem cítila, že jsem pomohla zachránit jiný. Pochopila jsem, že vzájemnost umožňuje navazovat skutečné vztahy přátelství a úcty.“²

Letizia Magri

1. Srov. Ch. Lubichová, *Maria. Boží průzračnost*, Nové Mesto 2017, str. 74-75, (v originále: *Maria trasparenza di Dio*, Città Nuova, Roma 2003, str. 72-73).

2. Viz <http://www.unitedworldproject.org/workshop/unesperienza->